

Correu

☎ c/del Riu, 6. 25007 Lleida ☎ Fax: 93 246 031 @ cercle@segre.com 🌐 www.segre.com

En aquesta secció només es publicaran les cartes que vagin acompanyades d'una completa identificació de l'autor (nom, adreça, DNI i telèfon, si fa al cas), tot i que, si es demana, és possible la firma sota pseudònim o inicials. SEGRE no tornarà els originals i si la seua extensió passa de 20 línies (1.200 caràcters), es reserva el dret de resumir-los.

No vull. No volem

Sr. Director:

Un cop més estic assegut davant un paper en blanc. Se'm fa difícil saber què vull dir, saber com dir-ho. És tan complicat començar! Hi ha gent que agafa el bolígraf i es deixa anar i escriu i escriu... Potser és d'aquest bolígraf de què parla la Malala quan diu davant de l'ONU que amb un llibre i un llapis es pot canviar el món. Ella es refereix al dret a l'educació, a aprendre a llegir i escriure. Al dret a poder anar a escola, a formar-se, a ser tolerants. Al dret a somiar que es poden canviar les coses. Em sorprèn el seu optimisme. Jo tinc el bolígraf i no és màgic, però potser em dona el poder de denunciar tot el que no vull en aquest món.

No vull un món on una nena guanya un premi Nobel de la Pau per demanar l'escolarització dels nens i les nenes, especialment en el seu país, quan hauria de ser el més normal. No vull un món on la imaginació serveixi per somiar que l'entrepà té tall quan només es menja pa amb pa. No vull que hi hagi criatures sense beques de menjador. No vull que els nens heretin els deutes dels pares. No vull veure ni llegir notícies d'aquestes en els mitjans de comunicació. No vull perdre la capacitat de ser optimista com ella. No vull. No sé si és tot això el que volia dir. El paper ja no és blanc i

jo m'he deixat anar i he escrit. Sento que els ho devia als que no ho poden fer.

Ja ho veu, senyor director, jo tinc un bolígraf i escriu. Vostè té un diari... suposo que ja m'entén.

GERARD TERES. 3R ESO INSTITUT SAMUEL GILI I GAVA. 20N. ACCÉSIT 2N. CICLE ESO JOSEP FERNAU.

Urgències

Sr. Director:

Dissabte 14 de febrer vaig caure, i des del primer moment ja em vaig adonar que m'havia fet molt mal. Van anar al CAP de Prat de la Riba i em van atendre amb molta rapidesa; amb un informe, em van enviar a Urgències de l'Arnau... Em vaig esvejar, perquè sento dir constantment que els malalts s'han d'esperar moltes hores abans de ser atesos. Jo, amb 70 anys, no hi havia anat mai, i no ho sabia, però molta gent se'n queixa, també fent cartes a la premsa. La veritat: he de dir que em van atendre amb bastanta rapidesa, fent-me la cura pertinent, i no en tinc cap queixa. Després, naturalment, em van dir que ja rebria una notificació per anar on calgués i se m'informaria del lloc on em derivaven. Tampoc vull dir que em fessin grans escarafalls i em possessin catifes vermelles, però vaig trobar unes persones que feien la seva feina amb bastanta correcció...

DOLORS RICART CARDONA

LA CARTA DEL DIA

Resposta a María José Salillas

SR. DIRECTOR:

Benvolguda Sra. Salillas, M'adrecó a vostè ja com a tinent d'alcalde i regidor d'Urbanisme per manifestar-li la decepció que m'ha generat el seu escrit.

Puc entendre –per la relació personal que ha tingut amb la regidora que fins fa uns dies dirigia l'àrea d'Urbanisme– que li manifesti el seu suport personal i la defensa d'una gestió realitzada en què vostè ha participat directament com a persona del seu equip més proper fins a la seva jubilació.

El que no puc admetre de cap manera, ni consentir-li, és que suggereixi que amb la nova direcció es volen "aclarir obstacles" per afavorir expectatives del que vostè qualifica com grups i lobbies vinculant-ho al desenvolupament del nou Pla General. Entenc que cal que reflexioni sobre aquestes afirmacions i que procedeixi a la seva rectificació.

Amb el relleu produït a Urbanisme en cap moment es posa en qüestió ni la tasca realitzada ni la vàlua professional dels treballadors i treballadores de l'àrea d'Urbanisme, ni els projectes que s'han tirat endavant: formen part de l'acció de govern municipal de l'actual equip de govern. Amb l'EMU es farà una reconversió per adaptar-la a les necessitats actuals, més centrades en l'habitatge social que en actuacions més pròpies del departament d'Urbanisme. Són temps diferents i les administracions s'han d'adaptar a noves demandes i prioritats alhora que fer estruc-

tures més fàcils, transparents i eficaces. Conec bé l'Administració Municipal perquè, com vostè, he tingut responsabilitats tècniques abans que tenir-ne de caire polític i per això hauria de saber que un relleu en la direcció política i en un càrrec de confiança no suposa qüestionar en cap mesura el treball desenvolupat per tot un equip d'homes i dones de trajectòria impecable. Tot plegat forma part de la normalitat en el funcionament de les administracions públiques, on poden canviar les directrius i les prioritats, aquesta és la nostra tasca.

Assurar, com fa vostè, que els canvis realitzats deixen l'urbanisme de la ciutat en una situació de precarietat em sembla del tot injust per l'equip de persones que hi treballen dia a dia des de fa molts anys, d'una banda, i una apreciació inacceptable per a tots, ells i elles, i per als qui ens hi incorporem amb la il·lusió de seguir treballant al màxim pels nostres conciutadans.

Assumeixo encapçalar la direcció política del departament d'Urbanisme amb responsabilitat, lleialtat i voluntat de servei, com ho he fet sempre davant cada nou repte professional i personal que he assumit i amb la voluntat de correspondre a la confiança dipositada pels ciutadans i ciutadanes de Lleida en l'actual equip de govern per seguir transformant la ciutat a la mesura de les persones.

Ben cordialment.

FELIX LARROSA. TINENT D'ALCALDE I REGIDOR D'URBANISME

Envieu la vostra foto a cercle@segre.com. Una selecció més àmplia de cartes pot trobar-se a **SEGRE.com**

COL·LABORACIÓ

La transformació de l'ICS, un canvi necessari

HELENA RIS I ROMEU
DIRECTORA GENERAL DE LA UNIÓ
CATALANA D'HOSPITALS

EL PROJECTE de transformació i modernització de l'Institut Català de la Salut (ICS), des del qual es presta el 70% de l'atenció primària i el 30% de l'atenció hospitalària amb una plantilla de 35.000 treballadors, està aixecant polseguera. És crítica, per exemple, el fet de voler integrar alguns dels seus recursos sota la figura jurídica del consorci.

El gener de 2015, les entitats públiques que gestionen els centres d'atenció primària i els hospitals Arnau de Vilanova (amb unitats d'alta complexitat), Santa Maria (amb cirurgia sense ingress) i el Comarcal del Pallars (amb atenció sociosanitària, a la salut mental i serveis socials) a Lleida van començar un procés per convertir-se en un consorci format per l'ICS, el Servei Català de la Salut, la Universitat de Lleida (UdL) i l'Institut de Recerca Biomèdica IRBLLe-

da. Alguns treballadors i usuaris de la sanitat hi veuen una maniobra per a la privatització i la mercantilització de la sanitat pública.

Però té sentit que dos hospitals públics, amb la mateixa població diària, situats a 150 metres l'un de l'altre, a vegades comparteixin recursos i a vegades competeixin? Sembla que no, però aquesta és la realitat de l'hospital Arnau de Vilanova i el de Santa Maria, així com dels centres d'atenció primària, que ara gestionen l'ICS i l'empresa pública Gestió de Serveis Sanitaris.

Estem convençuts que la figura del consorci que governarà aquestes entitats permetrà guanyar en eficàcia i eficiència del sistema. Aquesta nova organització dels centres farà possible per exemple sumar serveis, potenciar determinades especialitats que es podran fer al ter-

ritori, com la cirurgia pediàtrica, i fomentar les aliances estratègiques amb altres centres. Aquest canvi forma part d'un procés de transformació de l'ICS orientat a oferir un servei adaptat a la realitat del territori i a les necessitats reals de la població.

El 2007, l'ICS va deixar de ser un ens gestor de la Seguretat Social per convertir-se en una empresa pública. L'objectiu principal era la descentralització territorial, atorgant als centres més autonomia en la gestió dels recursos. Recentment, la institució s'ha integrat al Servei Català de la Salut –com la resta de consorcis i empreses públiques de la Generalitat– i, encara que de moment sembla aturat l'intent de convertir-la de cop en diverses empreses públiques, la seva transformació segueix en marxa.

En qualsevol sector, i en especial en el sanitari, els gestors tenen l'obligació d'adaptar i orientar els sistemes d'organització de les institucions per oferir la millor resposta a una demanda canviant i, alhora, cercar l'efi-

ciència que els ciutadans exigim en la gestió dels recursos públics. En aquest sentit, la nova etapa que es planteja per a l'ICS preveu autonomia de gestió en el territori, la cooperació entre atenció primària i hospitals, i la promoció d'aliances amb altres proveïdors assistencials propers. Aquests paràmetres obligaran a repensar el seu centre corporatiu, que, a més de veïllar per les decisions territorials, haurà de gestionar les seves sinergies en logística, central de compres, d'informació, etc. En aquest marc, és perfectament factible la convivència del personal estatutari (funcionaris de l'ICS) amb el personal laboral.

Tot gestor del sector sanitari és conscient de les dificultats que comporta modificar estructures o incorporar canvis en la jornada laboral, per posar alguns exemples. És normal, afecta les persones i sempre resulta complicat. Tot i així, últimament en el sector concertat s'han introduït, amb acord dels sindicats, modificacions salarials, canvis en la jornada laboral i en el règim d'atenció continuada

(guàrdies), entre d'altres, que han permès una millor adequació de la demanda i fer viables les institucions.

En el cas del personal estatutari, aquestes qüestions han estat difícilment abordables, ja que qualsevol modificació de les condicions del treball s'interpreta en clau d'atac al sistema públic i, darrerament, sovint, s'acaba amb l'afegit de "la privatització".

Per continuar millorant en resultats i garantir la sostenibilitat del sistema sanitari català, són necessàries diverses reformes estructurals i la transformació de l'ICS és una d'aquestes. La integració d'alguns dels seus recursos sota la figura jurídica del consorci és una opció legítima, ja que aquesta fórmula s'ha demostrat vàlida i, en més de tres dècades, ha donat una resposta satisfactòria a la població atesa en el marc dels recursos disponibles. Cal, per damunt de tot, apostar per la bona gestió, la transparència i el retiment de comptes, independentment de la figura jurídica i la titularitat de les entitats.